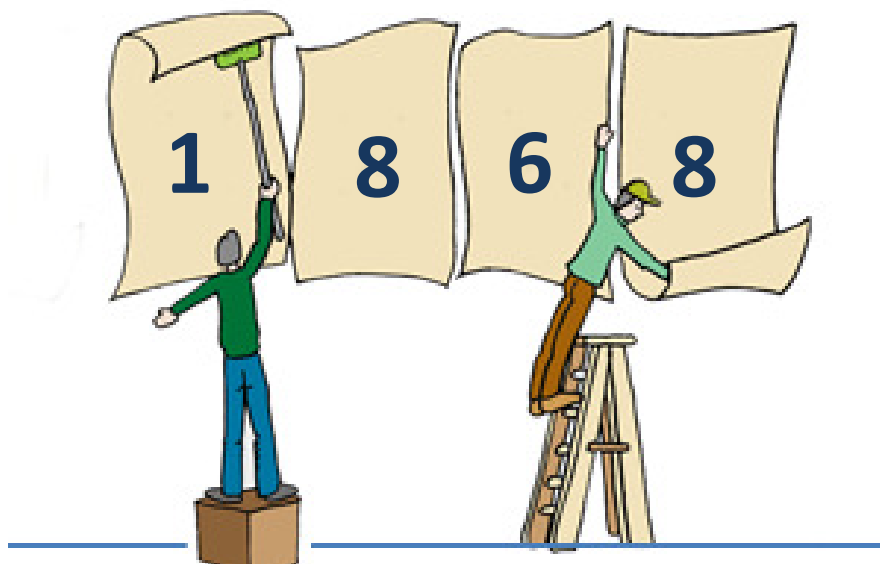

Året Var

DHF:s FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL I DALARÖS HISTORIA har tagits fram med hjälp av uppgifter tagna ur litteratur som berör Dalarö, sökning via Internet och med hjälp av boende på Dalarö.

**Detta är en fördjupning
av händelsen år**

se nästa sida

1868.

August Blanche hyrde i Societetshuset i många år, detta var hans sista år. Fru Lindgren var värd.

Societetshuset var redan under 1700-talet en liten lantgård och såldes 1862 av överstelöjtnant Cedercronas arvingar till Adolf Lindgren. Adolf Lindgren var bryggare och hade bryggeri på Luntmakargatan 18 i Stockholm. Han byggde om hela huset under mitten av 1860-talet och det fick då formen av det berömda Societetshuset. Han avlider 1893.

Maria Lindgren, f. 1822 - d. 1897, fortsätter då med matservice och pensionat. Maria Lindgren hade varit restauratris på frimurarlogen i Stockholm och genom sin kokkonst lockade hon många kända stockholmare till Dalarö. Här ordnades små trevliga samkväm med sång, musik och dans i den vackra lokalen. Societetshuset är ett lysande minne av ortens storhetstid som samlingsplats för mer eller mindre kända stockholmare. För att komma i åtnjutande av hennes uppskattade traktering måste man vara socialt accepterad och inskriven i societeten.

Societetsällskapet hade en direktion för "nyttan och nöje". Varannan lördag ordnade direktionen "små trevliga samkväm med sång, musik och dans i den vackra lokalen". Ibland gjorde man gemensamma utfärder. Efter hemkomsten dansade man i societetshuset till gryningen.

Det var Maria Lindgren som med järnhand skötte inval i societeten och den s.k. "Dalarö-klubben" ända fram till mitten av 1890-talet.

August Theodor Blanche f. 1811 - d. 1868, han var en svensk författare, dramatiker, journalist, politiker och publicist.

En av Societetshusets gäster var författaren August Blanche. Han sökte sig till Dalarö för att få inspiration.

I VeckoRevyn nr 30 1952 skriver Bo Lagercrantz.

" August Blanche fann nya motiv för sina fosterländska tal som avhölls med glaset i hand på societetshusets veranda, där sällskapslivet florerade i tidsenligt snickarglad miljö och i hägnet av Directionen för Nyttan och Nöje".

